

Soukromá, nebo veřejná? Někde není na výběr

Individuálnější přístup, menší kolektiv a flexibilnější studijní nabídka mohou být výhodou soukromých vysokých škol. Je třeba počítat s výdaji na školné, za rok jde o několik desítek tisíc dle oboru a školy.

TEXT: EVA JAROSOVA

FOTO: SHUTTERSTOCK

Naopak veřejné vysoké školy jsou podle Zuzany Večerkové z AMOS – KamPoMaturite.cz první volbou pro zájemce o výzkum, hlubší teoretický záběr, akademickou komunitu či tradici. „S výjimkou prodlužování studia studenty nečeká placení školného. Mívají také lepší zázemí, pokud jde o ubytování a stravování, nabízí více vyžití ve studentském životě. U regulovaných profesí – medicína, právo, učitelství – jsou stále jedinou možností, ačkoliv i zde se objevují první vlaštovky, například u akreditace programu Psychologie,“ připomíná Zuzana Večerková. Pokud se student rozhoduje, který typ školy vybrat, měl by podle ní zvážit návaznost studia – veřejné školy obvykle nabízejí postup studií od bakalářského až po doktorský stupeň. Dále orientaci na praxi. A samozřejmě finanční stránku studia, ať již samotné školné, nebo životní náklady v daném místě a možnost stipendií a přivýdělku. Doporučuje adresář www.VysokeSkoly.com, kde na jednom místě zájemci najdou jak náklady na studium, tak i šance na přijetí na jednotlivé školy či fakulty nebo data o nezaměstnanosti absolventů.

Hana Volfová, mluvčí Škoda Auto Vysoké školy připomíná, že velkou výhodou soukromých škol je také flexibilita a rychlost inovací. „Díky užšímu řízení mohou

pružněji aktualizovat obsah předmětů, zavádět nové specializace a upravovat profil absolventa podle toho, jak se mění požadavky trhu práce. To úzce souvisí s propojením s praxí: do výuky pravidelně vstupují odborníci z firem, studenti pracují na reálných projektech a praxe je důležitou součástí studia samotného tak, aby vedla k reálným zkušenostem a často i k první pracovní nabídce,“ uvádí Hana Volfová a doplňuje, že vyšší podíl zahraničních studentů, partnerských institucí a mobilit přispívá k tomu, že studenti získávají nejen odborné znalosti, ale i jazykové a interkulturní kompetence, které jsou dnes pro zaměstnavatele zásadní. Výsledkem je podle ní prostředí, kde se studium více přibližuje reálnému profesnímu životu a kde se student od začátku připravuje na konkrétní uplatnění na trhu práce.

PROPOJENÍ S TRHEM PRÁCE

„Naše spolupráce s trhem práce je systematická a dlouhodobě zakotvená přímo ve struktuře studia. Klíčovou roli hraje povinná praxe v délce jednoho semestru, která je povinnou součástí všech bakalářských programů. Studenti tak získávají reálné profesní zkušenosti, přebírají odpovědnost za konkrétní pracovní úkoly, odnášejí si praktické téma závěrečné práce a velmi často již při praxi získávají svou první pracovní nabídku,“ říká Hana Volfová. Připomíná, že jako soukromá vysoká škola mají možnost reagovat na změny na trhu práce výrazně rychleji než veřejné instituce a tuto flexibilitu považují

je za jednu z největších výhod. Studijní programy i jejich specializace vznikají v úzké spolupráci s klíčovými partnery z praxe – především se Škoda Auto a jejími dodavateli, IT firmami, logistickými společnostmi či technologickými centry. Reagují na oblasti, které dnes výrazně formují pracovní trh: digitalizaci, datovou analytiku, umělou inteligenci, kyberbezpečnost, udržitelnost, elektromobilitu či moderní logistické a průmyslové technologie.

A jak důležité je, zda uchazeč o práci má soukromou nebo veřejnou vysokou školu pro zaměstnavatele?

„Za sebe mohu určitě říci, že typ vysoké školy není rozhodující. Pokud už se na školu dívám, zajímá mě spíše obor, kterému se uchazeč věnoval, a případně i to, jak souvisí s pozicí, na kterou se hlásí. Kvalitní studenti jsou na obou typech škol – a platí to i naopak. To hlavně se vždy odvíjí od člověka, ne od instituce,“ vysvětluje Martina Machová, HR ředitelka Pluxee ČR. Podle ní je mnohem důležitější než typ školy přístup konkrétního studenta ke vzdělání. „Osobně ve mně rezonuje spíše to, zda se o svůj obor opravdu zajímá, zda si rozšiřuje obzory i mimo povinný rámec, jaké má praktické zkušenosti při studiu a jestli dokáže propojit teorii s praxí. Právě tyto individuální rozdíly se často ukazují jako klíčové – motivace, zvědavost a chuť učit se obvykle hrají větší roli než to, na jaké škole člověk studoval,“ dodává Martina Machová.